

DÜŞLER GEZEĞENİNE BİR, İKİ...

Nur İÇÖZÜ

TÜLÜŞ, Ayla ÇINAROĞLU, Uçanbalık Yayınları-2001, 103 Sayfa

Yedikçe çoğalan bir meyve, ısırıkça büyüyen bir parça çikolata, içtikçe eksilmeyen meyve suları...Ya da eskidikçe yenilenen giysiler, oyuncaklar, bir anda yemyeşil yapraklarla, çiçeklerle bezenen kurumuş ağaçlar...Kim istemez böylesine büyülü bir dünyayı? Ya da bir başka deyişle kimlerin düşlerini süsler böylesi bir dünya? Elbette ki bu sorunun ilk ve tek yanıtı, ÇOCUKLAR olmalıdır. Ve elbette ki, yalnızca çocuklar için büyülü öyküler oluşturan yazarlar bu düşlerin üzerine kurarlar farklı dünyaları.

Çocukların dünyasını, düşlerini iyi bir kurguyla birleştirip, yine onların beğenilerine sunmak sanıldığı kadar kolay bir iş değildir. Aynı boyayla, aynı manzarayı farklı bir dille tuvale döken ressamlar gibidir çocuklar için sözcük denizinde kulaç atanlar. Dantel gibi ilmek ilmek örülür düşler. İlmek ilmek dokunur öyküler. Usta bir kalem, daha ilk satırlarda yakalayiverir çocuğu. Sözcüklerin melodisi, öykünün kurgusuyla birleşip sarmalar okuru.

Ayla Çınaroğlu, 10 yaş grubu için kaleme aldığı son romanı TÜLÜŞ'le, çok farklı bir boyuta çekiyor okurunu. Peluş bir atkı gibi tüylü, minik bir tırtıl kadar sevimli, gereğinde keskin dişlerini acımasızca kullanabilen bir yaratık Tülüş. Tam anlamıyla tanımlamak istersek eğer, dev büyüklükte,mavi bir çöplük böceği diyebiliriz. Ama öyle bildiğimiz böceklerden değil Tülüş. Çevresindekileri mutlu etmek uğruna durmadan eskileri yiyip yiyip, yenisini üreten bir böcek... En iyi arkadaşı yaşamı çöplükte geçen bir ailenin küçük kızı; 5 yaşındaki Selma. Günleri çöp toplayarak geçen nice çocuktan yalnızca biri o...Bir ayağında kahverengi, diğerinde siyah, ancak ikisi de aynı ayağa ait olan lastik botlarıyla,çöpler arasında koşuturan ve çöplükte bulacağı bir çift kırmızı pabucun düşüyle yatıp kalkan bir kız. Tek oyuncuğu, çöplükten bulduğu kırık bebeği...Ve tek arkadaşı, günlerden birinde karşılaştığı sevimli mavi kurtçuk...Adını Tülüş koyduğu kurtçuğun eskileri yiyip yeniye dönüştürme yeteneğiyle bir anda değişir yaşamları...Menfaat uğruna göz ardı edilen ilkeler, reyting için koşuturan haberciler ve gerçek dostlar...Kısa bir deyişle MEMLEKETİMDEN İNSAN MANZARALARI...

Çınaroğlu, çok farklı bir konu yakalamış, yakaladığı konuyu iyi işlemiş. Ders vermeden, ancak sözcükleri incecik bir dantele dönüştürme ustalığıyla kalemini kullanmış. Doğa ve çevreye saygıyı satır aralarına başarıyla gizlerken, sosyal çarpıklıkları da göz önüne sermiş. Çöplük insanların tıpkı yazlıkçılar gibi, mevsim başında kondudan, çöplüğe göçlerini, oradaki içler acısı yaşamı dozu çok iyi ayarlanan bir anlatımla sunmuş. Böylesi üzücü bir tabloyu okurun duygularını incitmeden, sefalet yazarlığı gibi bir kolaycılığa kaçmadan aktarabilmek de ancak Ayla Çınaroğlu gibi bir ustanın başarabileceği iş.....